

PIELCIE (1) *sb n*

pielcie, [**pełcie**, *pielcie a. pielcie*].

Pierwsze e jasne (tak też Cn); końcowe z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N pełci(e). ◇ [G pełciã. ◇ D pełciu.]

Sł stp brak, Cn: pełcie, Linde bez cytatu: pełcie; poza tym w objaśnieniu s.v. plewidło.

Wyrywanie chwastów spośród roślin uprawnych; runcatio Mącz, Cn; botanismus, evulsio inutilium herharum Cn: Runcatio, Piełcie/ Wytarganie/ Wyrywanie. Mącz 361c; [Ręczną robotę [...] po jednym do pełcia, do żęcia i grabienia, kopania rzepy po dwojgu. InwSzlachKal 1599 63].

[pielcie czego: Ci ogodnicy nie powinni do żadnej roboty lecie, jedno do pielcia ogrodów folwarkowych i zamkowych *LustrPom 54.*]

[Przen: A ná mieysce żniwá ładnego dnia/ śmież rozumieć [*aby heretyków zostawiono*] tu ná tym świecie do czáfu iákiego/ ku pełciu á mordowaniu pogodnego. *Respons E2.*]

Synonimy: plewidło, plewienie.

Cf PELENIE, 1. PLEĆ, [PLENIE], PLEWIDŁO, PLEWIENIE

JBi